

Tomaš Janovic

ZGODBA O KOPITU

Šlo je namreč za to
da bi bilo vse po enem
kopitu
da bi trava
da bi vrtnica
da bi rjavi jelen
da bi mokra voda
da bi vse kakor pravim
bilo po enem velikem
in krasnem
kopitu
to je lahko
pravi učitelj v V. b
treba je doseči samo to
da bi travi zrasla noga
da bi vrtnici zrasla noga
da bi jelenu zrasla
noga
da bi mokri vodi zrasla
noga
potem bo
kakor pravim
vse v redu
vse bo
korakalo v eno smer
en dva
leva desna
trava po eni nogi
vrtnica po eni nogi
rjavi jelen po eni nogi
mokra voda po eni nogi
nihče ne bo izstopal iz vrste
samo nekaj ljudi

bo prišlo ob nogo
toda to ni nič
to je vendar malenkost
kadar podirajo gozd
zmerom letajo treske

cm'c. xii. 68

Tomaš Janovic

DOGODEK O SONATI IN FUGI

Tale dogodek
nima sklêpa in zaklêpa
ker ne gre za puško
ampak zgolj in samó za glasbo

Proti koncu poletja ki se še ni končalo
je med vonjem klavirja in barvo vodé
izbruhnil
Bachov absolutizem

Johann Sebastijan
je namreč
z vijolinskim ključem odklenil nebo
in tako je
v vsaki sonati in v vsaki fugi
zavladala
svoboda gibanja in svoboda besede
note so vzdignile glavé
klavir je zamahnil s krílom

dokler kajpada ni izbruhnil
Bachov absolutizem
tedaj
kakor vemo še iz šole
se je med glasbili uveljavil
samo bas
tedaj
so note padle na glavo in povrh
je vsaka sonata in vsaka fuga
med vrati
imela ušesa

To je skratka bila doba
absolutnega posluha

in tako
so si vsi ljudje samo po kotih
šepetali
"ššš pst ššš
ššš pst ššš"

Com'c'. XII. 68.